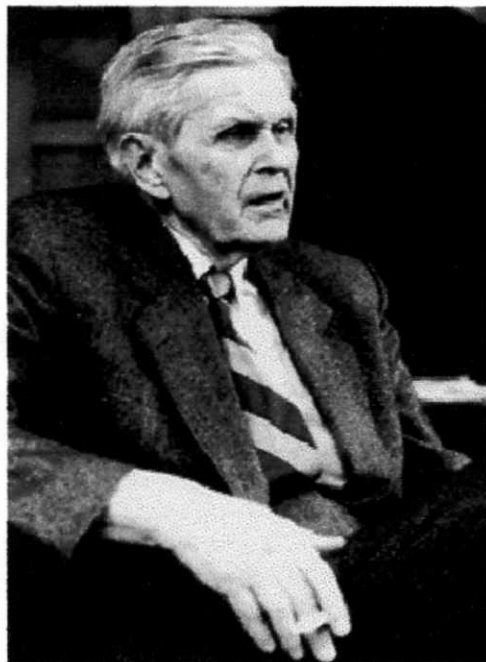

Corneliu Coposu, monarhist pana la moarte

Nu e o figura de stil. Seniorul a fost toata viata monarhist si cu aceasta convingere a trecut Dincolo...

Tot timpul domnul Corneliu Coposu si-a manifestat devotamentul regalist, afirmandu-si la lumina zilei incredintarea ca monarhia va reda Romaniei identitatea nationala si conditia europeana.

A avut demnitatea sa rosteasca adevarul intreg, pe care l-a marturisit cu toata fiinta lui, credincios, precum apostolii, principiului ca numai adevarul ne va face liberi.

Dupa revolutia crestina din Decembrie 1989, domnul Corneliu Coposu si-a vazut implinit un vis: acela de a-l reintalni pe Majestatea Sa, caruia a avut cinstea sa-i fie nu doar fidel supus si consilier politic, ci si prieten. M.S.Regele Mihai a marturisit adesea ca intalnirile de la Versoix cu domnul Coposu constituiau clipe de gratie. Era omul in care putea avea deplina incredere.

Regele Mihai si Corneliu Coposu erau si raman modelele noastre morale. Reperete nationale. Caractere depline, senine, austere.

Intr-o lume confuza si convulsionata, intr-o vreme oportunista si trista, cei doi au ramas nepatati. Spirite gemene, cu vie credinta in Dumnezeu si in destinul Romaniei. Iar noi n-am stiut si inca n-am invatat sa le urmam exemplul.

Atasamentul fata de Regele Mihai si convingerea ca monarhia constitutionala constituie solutia pentru renasterea tarii noastre fac parte integranta din Testamentul moral si politic al Seniorului. Cine le uita nu merita onoarea de a-l fi cunoscut si de a se fi bucurat de increderea lui.

Aprilie 1992, lumina bucuriei

Cand, de Sfintele Pasti ale anului 1992, Majestatea Sa Regele Mihai revenea in Bucuresti dupa zeci de ani de exil, domnul Corneliu Coposu era fericit ca de putine ori in viata, cum mi-au marturisit surorile domniei sale, doamnele Flavia Balescu si Rodica Coposu. Bucuria ii lumina chipul. Statea in spatele Regelui, in Biserica Sfantul Gheorghe si traia confirmarea "increderei nebune" in buna intuitie a poporului roman, pe care n-a incetat sa o aiba nici in cele mai negre vremuri, cum tot surorile Seniorului ne marturisesc.

L-am revazut, apoi, la hotelul Continental, in ceas de seara tarzie, unde venise ca sa aiba ultima intalnire a zilei cu Majestatea Sa, care primise pana atunci zeci si sute de romani doritori sa-si intalneasca istoria vie. Inalt si bland, domnul Coposu se strecura printre tineri, ca sa ajunga la Suveran. Am avut atunci parte de cea mai mare onoare a vietii, minunata si nemeritata, aceea ca Seniorul politicii romanesti sa ne prezinte Majestatii Sale Regele Mihai, cu simplele cuvinte: "Sire, sunt aici niste tineri care vor doar sa injenunche in fata Majestatii Voastre..." Regele a ras, cu augusta intelegere si, totodata, cu o expresie de surprindere adolescentina, care ne-a facut sa intram in pamant, tintuiti cum ramasesem, buluc in pragul usii. Domnul Coposu ne-a facut semn sa ne apropiem, asa cum in copilarie, de langa brad, cei dragi ne faceau semn sa venim repede, ca sa nu-l pierdem pe Mos Craciun (dar Mos Craciun totdeauna disparea inainte de a-l ajunge...). Nu stiu cum am ajuns in fata Seniorului. Am ingenunghiat si a fost cel mai inaltator moment al vietii mele. Reverenta in fata Regelui Mihai! Regele din visul adolescentei, Regele

din intrebarile despre o istorie ascunsa, furata, Regele meu! Am simtit instantaneu ca mi-as da viata pentru Majestatea Sa. Domnul Coposu ne-a facut inegalabila bucurie de a-I fi prezentati. Eram cu cativa "golani". Apoi, domnul Coposu m-a luat de mana si m-a prezentat Reginei Ana. Era totul atat de acasa...

"Majestate, nu pleca! Asta este tara ta"! Dar Regele Mihai si domnul Coposu stiau, ca intotdeauna, ca nu poate fi incalcat cuvantul dat. De aceasta nobila cinste au profitat mereu uzurpatorii. Minunea a durat trei zile.

Niciodata ca atunci cand am condus Familia Regala la aeroport nu am avut un asemenea sentiment de pustiitoare frustrare. Micul print Nicolae plangea, iar lumea imprastiata il cauta cu privirea pe domnul Coposu. Speranta. Certitudinea.

Aparatorul Suveranului

Neincetat Seniorul l-a aparat pe Regele Mihai de uraciunile regimului Iliescu, dar si de nesabuintele unora din Opozitie. Nu-mi amintesc ca domnul Coposu sa fi fost vreodata mai furios ca atunci cand PNL, condus de domnul Radu Campeanu, a propus candidatura prezidentiala a Regelui. S-a dus degraba la Versoix si Majestatea Sa si-a regasit prietenul si sfetnicul de care avea nevoie. Bineinteles ca nu se gandise nici o clipa sa accepte enormitatea si, dupa furia olimpiana a jovialului Coposu, s-au amuzat impreuna. Desi nu era de ras. Dar umorul e, uneori, lacrima sfintilor.

Pe ex-presedintele Iliescu, domnul Coposu il trata cu umor. Crisparea era doar de partea Cotrocenilor. Mereu ii trecea cu vederea jignirile si calomniile, chiar daca, la indemnul nostru, al unora din nerabdatoarea societate civila scoasa din gaoace, il mai ameninta cu Justitia. Desi Iliescu n-a facut amenda onorabila, nici cu privire la afirmatia stupida ca liderul Opozitiei a militat ca SUA sa nu ne acorde clauza, nici cu privire la aberatia ca taranistii ar fi fost in timpul revolutiei la Ambasada sovietica (!), domnul Coposu nu s-a scandalizat. Ce a pus, insa, capac la toate si l-a facut sa rupa "relatiile diplomatice" cu Cotroceniul, a fost scorneala incalificabila conform careia, in noiembrie 1993, domnia sa i-ar fi spus ex-presedintelui Iliescu ca ar considera inoportuna prezenta Regelui Mihai de 1 Decembrie, la Alba Iulia! Domnul Coposu a solicitat atunci scuze imperative. Nu le-a primit. Din acel moment, a refuzat orice invitatie la Cotroceni, orice intalnire cu ex-presedintele Iliescu. Afirmatia prezidentiala care sugera infidelitatea Seniorului fata de Majestatea Sa Regele Mihai a fost pentru domnul Coposu cea mai mare ofensa.

L-a suparat si aventurismul unor politicieni ai Opozitiei din zona liberala, care i-au dat asigurari fara acoperire Majestatii Sale ca poate veni acasa, in octombrie 1994, si a fost intors de pe Aeroportul Otopeni. Seniorul nu era atunci in tara, se afla la Wilkenberg, la tratament. Mi-a spus la telefon cat l-a indurerat situatia in care a fost pus Regele. Dincolo de inabilitatea politica a celor din Opozitie, domnului Coposu i-a facut rau suferinta Regelui Mihai ca a fost din nou alungat din tara natala. Pentru ca, dincolo de veneratia fata de Suveran, il iubea ca om.

"Domnul NU"

Asa il alinta A.S.R. Principesa Margareta pe domnul Coposu: "Monsieur NON". Domnul NU. Pentru ca se opunea consecvent tuturor nazdravaniilor pe care unii binevoitori le lansau pe la Casa Majestatii Sale. Nu putine. Una a fost fantezia cu prezidentia republicii. Dar erau si altele destul de gogonate. Frumoasa Printesa se amuza pe seama incapatanarii ardelenesti cu care domnul Coposu promova logica. La inmormantarea Seniorului, Alteta Sa Regala plangea.

Visul de la Paris

In mai 1994, gratie regretatului Aureliu Rauta, roman stabilit in Spania, care a sponsorizat deplasarea

celor din tara si reuniunea de la Paris, a avut loc in capitala Frantei o intalnire a exilului romanesc. La finalul ei, au venit Majestatile Lor, Regele Mihai si Regina Ana, impreuna cu Principesa Margareta, oaspeti de onoare ai unei receptii a romanilor de pretutindeni. Acele zile de vis de la Paris au fost umbrite de faptul ca starea de sanatate a domnului Coposu s-a inrautatit subit. Acasa avusese o raceala tratata sumar. La Paris, dupa o saptamana, facuse 40 de grade si statea la pat. Noptile nedormite isi spuneau si ele cuvantul. Domnul Emil Constantinescu ne certa exasperat de iresponsabilitatea cu care il exploatam pe domnul Coposu, care nu contenea sa spuna anecdote, razand de rasul nostru. Nici cand a facut pneumonia nu si-a pierdut umorul. Se considera rasfatat "ca un pasa", prin grija doamnelor Rodica Coposu si Galateea Cioranescu. Numai ca s-a imbolnavit tocmai inainte de venirea Familiei Regale la Paris. Si totusi a participat atat la intalnirile particulare cu Majestatea Sa Regele Mihai, cat si la receptia romanilor reuniti, in conditii in care orice om ar fi zacus pe un pat de spital. Devotamentul fata de Rege era, insa, mai presus de suferinta. Desi nimeni, in afara doctorului Baican, nu banuia care este starea sa de sanatate, domnul Coposu stia ca aceea putea fi ultima ocazie de a-si intalni Suveranul. A urmat operatia si tratamentul de patru luni din Germania. Atata timp cat a avut glas, n-a incetat sa comunice telefonic cu Majestatea Sa.

"Vom castiga alegerile si vom restaura monarhia"

Intors de la Paris, inainte de a pleca la operatie in Germania, domnul Coposu a facut acea declaratie de presa care i-a socat pe multi, cu toate ca nu facea decat sa-si reitereze convingerile. Noutatea socanta consta, probabil, in forta testamentara a declaratiei: "Vom castiga alegerile si vom restaura monarhia. Domnul Emil Constantinescu va deveni presedinte si il va readuce pe Majestatea Sa Regele Mihai pe Tronul Romaniei". La intrebarea ziaristilor cu privire la modalitatea restaurarii monarhiei, Seniorul a raspuns simplu: "Modificam Constitutia". Intrebat daca nu considera ca declaratia sa va aduce prejudicii electorale Conventiei si candidatului ei prezidential, domnul Coposu a spus ca nu putem pacali populatia, ca romanii trebuie sa stie adevarul, pentru ca numai asa putem schimba mentalitatea si fara schimbarea mentalitatii nu se poate schimba societatea. Iar de-ar fi ca pe moment adevarul sa ne aduca o pierdere electorala, nu putem tranzactiona cu principiile de dragul unor procente care ar fi obtinute prin minciuna. Numai adevarul poate educa electoratul, ridicand nivelul civic.

Idealism si pragmatism

In toti anii de lupta pentru statul de drept si democratie, domnul Coposu milita pentru monarhie. Taranistii il urmau cu fidelitate. Isi faceau un titlu de glorie din cauza lor. Seniorului i s-au pus de multe ori intrebari cu privire la optiunea monarhica. Domnul Coposu raspundea de fiecare data ca pune accentul pe importanta institutionala a optiunii, pe care o degajeaza de considerentele sentimentale, elevandu-i aspectul pragmatic. Anume, este o forma de stat mai presus de partide, monarhul nefiind prizonierul unor obligatii partizane, asa cum este presedintele de republica, acesta neputand sa fie impartial ca Regele constitutional. Apoi, Seniorul semnala importanta monarhiei pentru imaginea tarii si credibilitatea fata de investitorii externi, fara de care considera ca economia nu poate deveni functionala si prospera in sistemul occidental. Dincolo de considerentele afective, liderul Opozitiei de atunci vorbea despre statura Regelui Mihai si prestigiul Majestatii Sale, atat pe plan extern, pentru investitii, cat si in tara, pentru reconcilierea nationala datatoare de stabilitate interna si pace sociala, ca si pentru echilibrul politic. Adesea, domnul Coposu spunea, cu adresa la republicani, nehotarati sau la cei preocupati de problema succesiunii: "Eu as face un contract cu Majestatea Sa, sa redreseze tara, dupa care sa optam pentru forma de stat".

Programul testamentar-legitimist

Redam, in continuare, cateva declaratii revelatoare cu privire la conceptia pragmatica lasata mostenire Partidului National Taranesc Crestin Democrat, Conventiei Democrate si candidatului prezidential.

- "Partidul nostru sustine independenta, integritatea si suveranitatea Romaniei si lupta pentru extinderea Romaniei pana la granitele ei etnice. Consideram Basarabia si Bucovina ca facand parte din teritoriul romanesc. De asemenea, consideram toata legislatia din timpul dictaturii comuniste ca inexistentă si ne angajam sa o inlocuim cu masuri legitime, in conformitate cu dorintele si necesitatile poporului roman. Consideram nula si neavenita abdicarea Majestatii Sale Regele Mihai I. Cerem o restituire integrala a tuturor drepturilor spirituale si materiale care au fost confiscate de regimul comunist poporului roman. Suntem adeptii proprietatii private si consideram ca fara proprietate privata nu poate exista o deplina libertate. Suntem pentru asigurarea drepturilor fundamentale ale omului, a libertatilor spirituale si colective, pentru egalitatea tuturor oamenilor, indiferent de originea lor etnica, credinta religioasa sau statut social. Suntem un partid al armoniei sociale si vrem sa infratim toti cetatenii acestei tari pentru a contribui la depasirea impasului catastrofal prin care trece acum Romania, pentru a intra cu fruntea sus si cu demnitate in Europa de maine" (aparuta in "Romania libera" din 25 iunie 1991, sustinuta in 23 iunie la Conferinta Organizatiei Muncitoresti a PNTCD, Bucuresti, Teatrul National).

- "Din punct de vedere al asezamintelor noastre constitutionale, consideram ca abdicarea Majestatii Sale Regele Mihai la 30 decembrie 1947 a fost fructul unor presiuni militare sovietice si ca atare privim aceasta abdicare ca fiind nula si neavenita" (13 mai 1991, Adunarea Organizatiei PNTCD sector 2/R.I., 15 mai 1991).

- "Cred ca factorul determinant care sa asigure credibilitate in exterior, incredere in interior si o garantie absoluta a reconcilierii nationale ar fi prezenta Majestatii Sale Regele, in jurul caruia s-ar putea cristaliza noile forme de organizare a Cetatii si perspectivele unei reintegrari in civilizatia europeana" (30 iunie 1992, interviu in R.I.).

- "Monarhia este singura solutie salvatoare pentru tara, de depasire a momentului critic actual" (30 mai 1994, conferinta de presa a PNTCD).

- "Cred ca (guvernantilor, n.n.) le e frica de restaurarea monarhiei, de reinstalarea institutiilor democratice si, concomitent cu acestea, le e frica de gazetele independente" (21-22 nov. 1994, interviu in R.I.).

- "Am credinta - si cu ea ma voi duce Dincolo - ca Romania va pasi pe calea democratiei numai prin monarhie. Avem datoria sfanta sa-L aducem pe Regele nostru devotat pe Tronul Romaniei". (4 mai 1995, la sediul UNITER, lansarea casetei "Mantuieste, Doamne, poporul tau", a Marilenei Rotaru).

"La praznic cu Marele Voevod"

"Epoletii Principelui Mostenitor vor fi insemnati, astazi, cu tresa maturitatii. Marele Voevod de Alba Iulia a dobandit, in scoala vietii de ostas roman, gradul de sublocotenent.

Sarbatoarea de la Sinaia strange intr-un buchet solidar de suflete, toate constiintele romanesti.

Regele nostru de ieri si de maine paseste in viata. Ca un Fat-Frumos, din basme stramosesti.

Maria Sa Mihai a crescut, mandru ca un brad, sub ochii plini de dragoste ai neamului romanesc. Ursitoarea unor zile inorate L-a luat din mijlocul jucariilor si I-a pus in manuta de copil sceptrul destinului nostru. Un ingeras cu bucle aurii a rasarit deodata - straja - pe tronul bunicului glorios, care s'a dus...

A fost, atunci ca niciodata mai plina de suflet, melodia duioasa a legamantului: «Jur credinta Regelui Mihai!».

Jucariile copilului regesc, presarate cu colbul nostalgiei isi apteau de mult stapanul, in zadar.

S-a indurat, apoi, si ursitoarea cea neindurata, de dorul pruncului intristat; de rugaciunile noastre. Si a desferecat poarta ceruita a bucuriei.

Maria Sa a nimerit, din nou, senin, pe ulita copilariei...

Au trecut ani de atunci si am vazut un Print care patrunde taina slovei, cot la cot cu ficiorul de plugar. A invatat, apoi, Mostenitorul, sa-si cunoasca tara, legea si poporul, sa fie vrednic de altarele pe care I le-am ridicat in crestetul inimilor noastre.

A crescut deodata cu bucuriile si cu sperantele unui neam.

Sarbatorile Lui au fost sarbatorile noastre, Durerile Lui au fost durerile noastre.

L-am petrecut, inaltati in mandria de Romani, pe drumul strainatatii si am insemnat pe rabojul tineretei Lui, cinstea ce ne-a facut, ca sol domnesc al plaiurilor noastre. Am tremurat pentru viata Lui, atunci cand - ocrotit de o Mama nobila, ce-i strajua capataiul - a fost incercat de suferinta. Langa Augusta Lui ingrijitoare a stat, atunci, zile de'arandul, cu sufletul de veghe, o tara intreaga - cu superba ei neliniste, plina de devotament.

... Mostenitorul, care s'a facut stapan peste dragostea noastra, intra acum in randurile ofiterilor romani, crescuti in spiritul de datorie, nobleta, de demnitate si de jertfa. Armia romana se imbogateste cu un ofiter care va cultiva, de buna seama, traditia adevaratului spirit ostasesc. Caci sub tunica lui noua va bate, va continua sa bata o inima romaneasca. Inima celui mai tanar sublocotenent...

Pe epoletii Printului vor inflori, pe rand, sclipirile tuturor ierarhiilor militare. Si fiecare tresa va implanta o raza de lumina in pustiul intunecat al zbuciumului nostru.

Marele Voevod de Alba-Iulia intruchipeaza singura noastra nadejde, intr-un viitor mai bun, mai stralucit. El trebuie sa se ridice la inaltimea asteptarilor acestui neam. Doar e predestinat, prin numele ce poarta, nume maret, care inchipuiește nazuinta simbolica a Voevozilor de odinioara...

Astazi si noi, cu toti Romanii dintre fruntariile tarii intregite, ne desprindem din vartejul apasarilor negre si purcedem la praznic, cu Voevodul nadejdilor noastre" (24 octombrie 1937, in "Romania noua").

Cuvant de salut adresat studentimii romane cu prilejul manifestatiei la 10 Mai

"Ziua de 10 Mai, zi sfanta a neamului nostru, este profund legata in constiinta romanilor de actul proclamarii, in 1877, a Independentei de stat fata de Poarta Otomana, de faurirea Regatului Romaniei si incoronarea Regelui Carol I, in 1881. Aproape ca un semn al vointei lui Dumnezeu, 10 Mai coincide si cu ziua in care Carol I, loialul nostru Rege, a pasit pentru prima oara, in 1866, pe pamantul tarii pe care o va conduce, cu un patriotism nedisimulat, spre desavarsirea viitorului Regat liber al Romaniei.

Pana in 1947, sub semnul lui 10 Mai, Romania a cunoscut o perioada de inflorire, de civilizatie si progres, care au adus tarii noastre renumele unei natiuni moderne, puternice si libere.

Instaurarea fortata a comunismului, impusa de armata sovietica, a insemnat, odata cu adancirea tarii in cea mai lunga si intunecata noapte a istoriei ei, stergerea din patrimoniul de glorie al poporului roman a Zilei de 10 Mai, Ziua Nationala a Romaniei.

Fara teama de prigoana pornita inca din 1945, impotriva acestei crime istorice s-a ridicat intregul popor

roman, al carui varf de lance, tineretul, a initiat si condus manifestatii de atasament fata de tara si de Coroana, care au culminat cu impresionanta demonstratie de la 10 Mai 1947.

In Piata Victoriei, sub privirile inspaimantate si furibunde ale guvernului tradator de tara, instaurat de sovietici, studentii au ingenuchiat in fata tribunei in care se afla Regele Mihai si au intonat Imnul de 10 Mai, ale carui ultime strofe, modificate chiar in acel moment, exprimau, pe langa atasamentul declarat fata de Rege, hotararea de a lupta, in pofida represaliilor, pentru libertatea tarii. Multi, prea multi dintre tinerii de atunci, si-au jertfit libertatea si viata pentru demnitatea si independenta Romaniei. Patriotismul lor inflacarat n-a putut impiedica cursul istoriei impus de Imperiul Sovietic si parafat de combinatiile diplomatice egocentrice si dezinteresul Occidentului.

Odata cu abdicarea impusa Regelui Mihai si instaurarea in forta a teroarei comuniste, Ziua de 10 Mai a devenit pentru romani, an de an, prilej de intima suferinta a demnitatii nationale pierdute, demnitate pe care Romania nu a reusit, din pacate, sa o recastige nici prin jertfa generoasa de sange a tineretului, in Revolutia din 1989.

In acest an insa, prin invitatia oficiala adresata Regelui Mihai (singurul sef de stat din perioada celui de-al doilea razboi mondial aflat inca in viata, care si-a adus din plin contributia la victoria Aliatilor), Occidentul a recunoscut, in fapt, contributia adusa de Coroana Regala si poporul roman la renasterea Europei. Putem spune astfel, in acest sfant 10 Mai, ca lupta pentru recastigarea demnitatii noastre nationale primeste un nou semn de legitimitate patriotica.

Salut initiativa tineretului studentesc de a prelua de la studentii anului 1947 (astazi batrani si chinuiti de suferintele inchisorilor) stindardul acestei lupte nobile" (Piata Palatului, Bucuresti, 1995).

Frunze-n vant...

La sfarsit de octombrie - se implinesc exact trei ani de-atunci - domnul Coposu isi petrecea ultima noapte acasa. Nu in chiliuta lui, unde dormea de obicei, ci in camera surorilor. Ii era foarte rau si statea de vorba cu sora cea mare, doamna Flavia Balescu (Uchi). I-a spus, atunci: "Imi pare rau ca va las ca doua frunze-n vant si ca n-am sa apuc sa-L vad pe Rege inapoi pe Tron"...

A doua zi era dus de urgenta la spital, unde avea sa stea doua saptamani rastignit pe patul suferintei ultime.

Era sedat, ca sa suporte tratamentul dureros si din cand in cand se trezea. In momentele de veghe comunica prin priviri cu familia. Intr-una din acele clipe, surorile i-au spus ca Majestatea Sa Regele a trimis o telegrama in care ii ureaza sanatate. I s-au umezit ochii si pe obrazul lui s-a asternut o lacrima.

Regimul Iliescu a refuzat prezenta Regelui la inmormantare. Chiar si ultima dorinta a Seniorului a fost nesocotita.

Dor de Senior

Cred ca nu exista cuvinte mai potrivite despre Corneliu Coposu decat acelea rostite la moartea sa pamanteasca, de catre actualul presedinte al tarii, pe atunci, presedintele CDR, Emil Constantinescu:

"Pentru ca politica nu are preoti, a trebuit sa existe un om numit Corneliu Coposu, capabil sa ia asupra lui pacatele ei".

Cu siguranta, numai o traire de har a putut duce la formularea acestei fraze fara egal. Numai o durere adanca, o disperare plina de speranta a unui discipol hotarat, atunci, sa nu-si tradeze Magistrul. Ce s-a

ales din Legamantul, rostit solemn, in numele Conventiei Democratice, la capataiul Seniorului?

Asa cum l-a descoperit si l-a format Corneliu Coposu, Emil Constantinescu putea fi un om pentru istorie. El, insa, a inceput sa rateze aceasta sansa de gratie in momentul in care - tocmai se impliniseră doi ani de la disparitia Seniorului - a declarat public, printr-un Comunicat al Biroului de Presa al Presedintiei Romaniei, ca domnul Corneliu Coposu nu i-a conditionat niciodata candidatura prezidentiala de angajamentul readucerii Regelui Mihai pe Tronul Romaniei (ceea ce era adevarat, fiind vorba de un angajament neconditionat). Dar ca: "nici n-au avut loc discutii pe aceasta tema intre cele doua personalitati" - acesta e un exces de zel care seamana cu marturisirea apostolului sinucigas...

Exista cuvinte pentru care raspunzi, mai presus de lumea efemera. Si daca le incalci, nici chiar un "preot al politicii" precum Corneliu Coposu nu-ti poate lua pacatele asupra sa. Chiar daca el te-ar putea ierta, nu te iarta istoria.

O tragedie...

In noiembrie 1996, presedintele Partidului Popular European, domnul Wilfried Martens, spunea: "A fost o tragedie, atat pentru Romania, cat si pentru civilizatia europeana, faptul ca el, Corneliu Coposu, nu a avut sansa de a conduce tara". Ce-am putea adauga?

[Retur la prima pagina](#)

Pentru articolele mai vechi, selectati ARHIVA.